

22 Οκτωβρίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ANTREAS MAKRIS TOURIST TAXI SERVICE CO. LTD,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6046).

-
- Παράλειψη υποβολής φορολογικών δηλώσεων από 11.1.93 μέχρι 10.10.94, κατά παράβαση των Άρθρων 53(8), 25(1)(α) και 25(12) των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμων του 1990-1994 και των σχετικών Κανονισμών — Επιβολή ποινής προστίμου ΑΚ25 σε κάθε κατηγορία — Κρίθηκε έκδηλα ανεπαρκής και αυξήθηκε σε πρόστιμο ΑΚ100 σε κάθε κατηγορία (πέντε κατηγορίες). 5
- Ποινή — Παράλειψη καταβολής οφειλομένου φόρου προστιθέμενης αξίας κατά διάφορες ημερομηνίες από 11.1.93 μέχρι 25.11.95, κατά παράβαση των Άρθρων 53(8), 25(1)(β), 34(1), 34(7) και 25(12) των περί Προστιθέμενης Αξίας Νόμων του 1990-1994 — Συνολικό ποσό οφειλόμενου φόρου ΑΚ29.579 — Επιβολή ποινής προστίμου ΑΚ50 σε κάθε κατηγορία — Κρίθηκε έκδηλα ανεπαρκής και αυξήθηκε σε πρόστιμο ΑΚ100 σε κάθε κατηγορία (πέντε κατηγορίες). 10
- Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Πρέπει να επιβάλλεται σε φορολογικά αδικήματα για να μη ενθαρρύνεται η παρανομία και η κατακράτηση των χρημάτων του κράτους και επίσης λόγω της έφαρσης στη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων λόγω των χαμηλών ποινών που επιβάλλουν τα Δικαστήρια. 15
- Ποινή — Αποτελεί πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Επέμβαση του Εφετείου δικαιολογείται αν η ποινή είναι έκδηλα ανεπαρκής, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του Νόμου, δεν είναι αποτρεπτική και δεν προστατεύει το κοινό. 20
- Ποινή — Αποτελεί πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Επέμβαση του Εφετείου δικαιολογείται αν η ποινή είναι έκδηλα ανεπαρκής, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του Νόμου, δεν είναι αποτρεπτική και δεν προστατεύει το κοινό. 25

Η εφεσιβλήτη εταιρεία παραδέχτηκε όλες τις κατηγορίες. Το πρω-

5 τώδικο Δικαστήριο στην επιμέτρηση της ποινής έλαβε υπόψη τη συμμόρφωσή της στις πρώτες πέντε κατηγορίες και ότι μέρος του οφειλόμενου ποσού που δεν καθορίζεται, πληρώθηκε από την εφεσίβλητη. Επίσης θεώρησε σαν ελαφρυντικό στοιχείο τα προβλήματα που αντιμετώπισε η εφεσίβλητη στα αρχικά στάδια θέσπισης της νομοθεσίας του Φ.Π.Α. καθώς και την αδυναμία της Κατηγορούσας Αρχής να της υποδείξει τον τρόπο υποβολής των σχετικών φορολογικών της δηλώσεων.

10 Το Εφετείο αφού έλαβε υπόψη τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης και εφαρμόζοντας την αρχή ότι πρέπει οι ποινές που επιβάλλονται να είναι ανάλογες προς τη σοβαρότητα των αδικημάτων, επέτρεψε την έφεση και αντικατάστησε την ποινή πρόστιμου που επιβλήθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο, σε πρόστιμο ΛΚ100 σε κάθε μια από τις δέκα κατηγορίες.

15

Η έφεση επιτρέπεται. Οι ποινές αυξάνονται ως ανωτέρω.

20 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

20

Γεν. Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Εταιρείας Bisco Ltd και Άλλων (1991) 2 Α.Α.Δ. 16,

25

Rainbow v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 846,

Γεν. Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Σχίζα και Άλλων (1996) 2 Α.Α.Δ. 175.

30 **Έφεση για ανεπάρκεια Ποινής.**

30

35 Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για ανεπάρκεια της ποινής, που επιβλήθηκε από τον Παπαμιχαήλ, Ε.Δ. Λάρνακας (Ποινική Υπόθεση Αριθμός 6308/95) στην κατηγορούμενη εταιρεία, εναντίον της οποίας προσήφθησαν κατηγορίες για παράλειψη υποβολής φορολογικών δηλώσεων κατά παράβαση των Άρθρων 53(8), 25(1)(α) και 25(12) των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμων του 1990 έως 1994, καθώς και των Κανονισμών 3 και 4 των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και Καταβολής του Φόρου) Κανονισμών του 1991 (Κ.Δ.Π. 206/91) και καταδικάστηκε σε £25,- πρόστιμο σε κάθε κατηγορία.

40

Μ. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τον Εφεσεύοντα.

Ν. Δαμιανού, για τους Εφεσίβλητους.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Χρυσοστομής.

5

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση που ασκήθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας στρέφεται εναντίον των ποινών που επέβαλε στην εφεσίβλητη εταιρεία Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας στην ποινική υπόθεση αρ. 6308/95.

10

Ο λόγος της έφεσης είναι ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν είναι ανεπαρκείς τόσο για την τιμωρία της εφεσίβλητης όσο και για την αποτροπή διάπραξης από την ίδια και/ή από άλλους, παρόμοιων αδικημάτων.

15

Η εφεσίβλητη εταιρεία παραδέχτηκε ενοχή σε πέντε κατηγορίες για παράλειψη υποβολής φορολογικών δηλώσεων κατά την περίοδο από 11.1.93 μέχρι 10.10.94, κατά παράβαση των άρθρων 53(8), 25(1)(α) και 25(12) των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμων του 1990 έως 1994, καθώς και των Κανονισμών 3 και 4 των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και Καταβολής του Φόρου) Κανονισμών του 1991 (ΚΔΠ 206/91) και της επιβλήθηκε ποινή προστίμου £25.- σε κάθε κατηγορία.

20

Επίσης η εφεσίβλητη εταιρεία παραδέχτηκε ενοχή σε άλλες πέντε κατηγορίες για παράλειψη καταβολής οφειλόμενου φόρου προστιθέμενης αξίας κατά διάφορες ημερομηνίες από 11.1.93 μέχρι 25.11.95, κατά παράβαση των άρθρων 53(8), 25(1)(β), 34(1), 34(7) και 25(12) των περί Προστιθέμενης Αξίας Νόμων του 1990 έως 1994 και της επιβλήθηκε ποινή προστίμου £50.- σε κάθε κατηγορία. Τα ποσά του οφειλόμενου φόρου συμποσούνται στο ποσό των £29.579.-.

25

30

Το πρωτόδικο Δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής έλαβε υπόψη του ότι υπήρξε συμμόρφωση στις πρώτες πέντε κατηγορίες και ότι μέρος του οφειλόμενου φόρου που δεν καθορίζεται, πληρώθηκε από την εφεσίβλητη. Επίσης το Δικαστήριο θεώρησε σαν ελαφρυντικό στοιχείο τα προβλήματα που ανέφερε ο δικηγόρος της εφεσίβλητης ότι αντιμετώπισε στα αρχικά στάδια που θεσπίστηκε η νομοθεσία του Φ.Π.Α., αλλά και την αδυναμία της Κατηγορούσας Αρχής να της υποδείξει ή να της συστήσει τον τρόπο που θα υπέβαλλε τις φορολογικές της δηλώσεις και αποφασίζοντας ότι θα την κρίνει με επιείκεια, επέβαλε τις προαναφερόμενες χρηματικές ποινές.

35

40

- 5 Ο δικηγόρος των εφεσειόντων υπέβαλε ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν στις προαναφερθείσες κατηγορίες είναι ανεπαρκείς και εισηγήθηκε ότι είναι αναγκαίο να επιβάλλονται αποτρεπτικές ποινές για να μην ενθαρρύνεται η παρανομία και η κατακράτηση των χρημάτων του κράτους. Ανάφερε επίσης, ότι παρουσιάζεται έξαρση τέτοιων αδικημάτων και ότι τούτο οφείλεται στις χαμηλές ποινές που επιβάλλουν τα Δικαστήρια και ζήτησε την αύξηση των ποινών που επιβλήθηκαν.
- 10 Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων συμφώνησε γενικά ότι τα αδικήματα ως το υπό κρίση είναι σοβαράς μορφής, αλλά διαφοροποίησε τις συνθήκες και τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες η εφεσίβλητη εταιρεία διέπραξε τα προαναφερθέντα αδικήματα.
- 15 Επανέλαβε τα όσα ανάφερε στο πρωτόδικο Δικαστήριο σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετώπισε η εφεσίβλητη στα αρχικά στάδια που θεσπίστηκε ο Νόμος και ακολούθως διευκρίνισε ότι επειδή τα κόμιστρα είναι καθορισμένα, η εφεσίβλητη δεν ε γνώριζε αν στο κόμιστρο έπρεπε να συμπεριλαμβάνει και τον Φ.Π.Α. ή να τον χρεώνει και να τον εισπράττει επιπρόσθετα και
- 20 ότι το αρμόδιο Υπουργείο δεν έδωσε έγκαιρα τις σχετικές οδηγίες. Τέλος, ανάφερε πως οι ποινές που επιβλήθηκαν ενδεχομένως να είναι κάπως χαμηλές, όχι όμως έκδηλα ανεπαρκείς.
- 25 Ο καθορισμός της ποινής είναι πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Επέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου δικαιολογείται αν η ποινή είναι έκδηλα ανεπαρκής, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του Νόμου, δεν είναι αποτρεπτική και δεν προστατεύει το κοινό (βλ. *Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Εταιρείας Bisco Ltd και Άλλων* (1991) 2 Α.Α.Δ. 16).
- 30 Η παράλειψη εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων που θέτει ο Νόμος περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, όπως και κάθε άλλη φορολογική νομοθεσία, συνιστά σοβαρό παράπτωμα και η εκπλήρωση τους ενέχει μεγάλη σημασία για το δημόσιο.
- 35 Ανάλογα μεγάλη είναι και η ευθύνη των πολιτών για εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών. (βλ. *Rainbow v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 846 και *Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Νίκου Σχίζα και Άλλων* (1996) 2 Α.Α.Δ. 175).
- 40 Πέραν των πιο πάνω αρχών και θέσεων η σοβαρότητα των υπό κρίση αδικημάτων αντανακλάται από το ύψος της ανώτατης ποινής που προνόησε ο νομοθέτης, που είναι χρηματική ποινή μέχρι £1.000.- ή φυλάκιση μέχρι 12 μήνες ή και τα δύο.

Κατά συνέπεια, οι ποινές που πρέπει να επιβάλλονται, πρέπει να αντανakλούν τη σοβαρότητα των αδικημάτων που διαπράχθηκαν και παράλληλα να είναι αποτρεπτικές για τους αδικοπραγούντες και για το κοινό, για να μην υπάρχει ενθάρρυνση στην παρανομία και στην παράνομη κατακράτηση των εσόδων του κράτους. 5

Στην υπό κρίση υπόθεση η εφεσίβλητη εταιρεία για μεγάλο χρονικό διάστημα και χωρίς αίσθημα ευθύνης προς την υποχρέωσή της να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη, παράλειψε να υποβάλει τις φορολογικές της δηλώσεις και να καταβάλει σημαντικό ποσό φόρου. Λαμβάνοντας υπόψη τα γεγονότα και τα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, κρίνουμε πως οι ποινές που επιβλήθηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο είναι ανεπαρκείς, γιατί δεν αντανakλούν τη σοβαρότητα των αδικημάτων που διαπράχθηκαν και δεν είναι αποτρεπτικές. 10 15

Η έφεση επιτρέπεται. Οι ποινές που επιβλήθηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο παραμερίζονται και αντικαθίστανται με £100.- πρόστιμο σε κάθε μια από τις δέκα κατηγορίες. 20

Η έφεση επιτρέπεται. Οι ποινές αυξάνονται ως ανωτέρω.